Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, judecător Natalia Doroftei
Dosarul nr. 2a-737/25
(2-23158259-02-2a-20022025)

D E C I Z I E

4 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Serghei Dimitriu
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Ana Chiruța,

împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 noiembrie 2024, prin care a fost respinsă acțiunea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Inspectoratul General al Poliției către Vladimir Calmațui cu privire la recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 07 noiembrie 2023, Inspectoratul General al Poliției s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Calmațui, solicitând recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 556 ef din 30.11.2018, Calmațui Vladimir Grigore a fost numit în funcția de subofițer de patrulare-debutant al Companiei Botanica din cadrul Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, fiindu-i acordat gradul special de „agent”.

Totodată, în scopul acumulării cunoștințelor teoretice și a abilităților practice necesare exercitării atribuțiilor de serviciu, în temeiul Dispoziției șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-551 din 30.11.2018, pârâtul a fost delegat la cursurile de formare profesională inițială organizate în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, pentru perioada 03.12.2018 – 31.05.2019.

Reclamantul a menționat că, ulterior, prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 527 ef din 27.09.2022, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a

fost încetat serviciul și contractul individual de muncă al pârâtului, la cererea personală a acestuia.

În continuare, reclamantul a invocat prevederile pct. 1 și pct. 3 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201/2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, potrivit cărora angajamentul scris reprezintă actul juridic unilateral prin care funcționarul public își asumă obligația de a activa în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, iar întocmirea acestuia este obligatorie în cazul în care durata instruirii depășește 90 de zile într-un an calendaristic.

De asemenea, conform pct. 6 subpct. 3) din aceeași anexă, funcționarul public are obligația să activeze în serviciul public pentru o perioadă de la 4 la 5 ani după absolvirea formelor de dezvoltare profesională cu durata mai mare de 150 de zile.

Reclamantul a arătat că, la data de 30.11.2018, pârâtul a semnat angajamentul funcționarului public, prin care a fost informat despre prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 288/2016 și și-a asumat obligația de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pentru o perioadă de 4 ani după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională desfășurate în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI.

Totodată, prin același angajament, pârâtul s-a obligat să restituie integral Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada instruirii, în cazul în care nu va activa în cadrul ministerului pe întreaga perioadă asumată. În acest sens, reclamantul a invocat și pct. 8 subpct. 2) din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201/2009, potrivit căruia funcționarul public este obligat să restituie integral cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională dacă nu activează în serviciul public întreaga perioadă prevăzută în angajament.

Inspectoratul General al Poliției a susținut că pârâtul nu a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe întreaga perioadă de 4 ani prevăzută în angajament, motiv pentru care, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, i-au fost expediate somații privind restituirea benevolă a sumei de 25 309,55 lei, reprezentând cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională, inclusiv salariul achitat pe perioada instruirii.

Astfel, prin somația nr. 34/17-8070 din 27.10.2022, expediată la domiciliul pârâtului din r-nul Ialoveni, str. Tudor Vladimirescu nr. 16, reclamantul a solicitat restituirea benevolă a sumei respective, însă corespondența a fost returnată cu mențiunea „nereclamat”, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8000828219AR.

Ulterior, la data de 12.07.2023, reclamantul a expediat repetat somația nr. 34/17-4602 atât la domiciliul pârâtului, cât și Inspectoratului de Poliție Ialoveni, pentru asigurarea comunicării acesteia prin intermediul ofițerului de sector.

Prin demersul Inspectoratului de Poliție Ialoveni nr. 34/40-10489 din 15.09.2023, s-a comunicat că pârâtul nu a fost găsit la domiciliu, însă imaginile foto ale somației i-au fost expediate prin aplicațiile „Telegram” și „Viber”, la numărul de contact 069755447, mesajele fiind vizualizate la data de 15.09.2023, fapt confirmat prin capturile de ecran anexate la materialele cauzei.

Reclamantul a subliniat că, până la momentul adresării în instanță, pârâtul nu și-a executat obligația de restituire a cheltuielilor și nici nu a prezentat motive care să justifice refuzul executării acesteia.

Prin acțiunea înaintată, reclamantul a solicitat încasarea din contul lui Vladimir Calmațui în beneficiul Inspectoratului General al Poliției a sumei de 25 309,55 lei, reprezentând cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională inițială, precum și a cheltuielilor de judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 noiembrie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Inspectoratul General al Poliției către Vladimir Calmațui cu privire la recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 18 noiembrie 2024 reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Ana Chiruța, a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 noiembrie 2024, solicitînd casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă acțiunea.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului, reprezentantul apelantului a susținut că instanța de fond a interpretat și aplicat eronat normele de drept material atunci când a concluzionat că, după încetarea raporturilor de serviciu în cadrul Inspectoratului General al Poliției, la cerere personală, intimatul Vladimir Calmațui ar fi fost scutit de obligația restituirii cheltuielilor pentru dezvoltarea profesională, ca urmare a angajării acestuia în cadrul Agenției Naționale Transport Auto.

Apelantul a arătat, că instanța de fond a reținut greșit că transferul intimatului într-o funcție publică de execuție în cadrul Agenției Naționale Transport Auto, în calitate de inspector superior, reprezintă temei legal pentru aplicarea excepției prevăzute de art. 26^1 alin. (6) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În acest sens, apelantul a invocat că, potrivit Regulamentului Agenției Naționale Transport Auto, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 539 din 23 aprilie 2008, această instituție este o autoritate administrativă cu statut de persoană juridică, aflată în subordinea Ministerului Economiei și Infrastructurii, care activează pe principii de autogestiune și autofinanțare, fiind finanțată din bugetul de stat.

Totodată, apelantul a menționat că, deși instanța de fond a constatat că intimatul a fost angajat într-o altă funcție publică în termen de 6 luni de la încetarea raporturilor de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne, respectiv la 28 septembrie 2022, și că funcția ocupată implică exercitarea unor atribuții publice, aceste circumstanțe nu sunt suficiente pentru a opera scutirea de la restituirea cheltuielilor pentru instruire.

Potrivit argumentelor apelantului, conform art. 26[1] alin. (6) din Legea nr. 288/2016 și prevederilor Regulamentului privind condițiile și modalitatea de restituire a cheltuielilor pentru instruire de către funcționarii publici cu statut special, scutirea de la restituirea cheltuielilor intervine doar în cazul în care persoana este reangajată, în termen de 6 luni, într-o instituție sau autoritate publică finanțată din bugetul de stat, într-o funcție ce implică îndeplinirea serviciului militar sau special.

În opinia apelantului, această condiție nu este întrunită în speță, întrucât Agenția Națională Transport Auto, deși reprezintă o autoritate publică, nu este o instituție cu statut militar sau special și nici funcția ocupată de intimat nu implică executarea serviciului militar ori special.

Apelantul a subliniat, că dispozițiile art. 26[1] alin. (6) din Legea nr. 288/2016 sunt norme speciale și de strictă interpretare, astfel încât temeiurile de scutire de la restituirea cheltuielilor pentru instruire nu pot fi extinse prin analogie sau interpretare extensivă.

De asemenea, apelantul a invocat prevederile art. 8 alin. (1) și (2) Cod civil, potrivit cărora drepturile și obligațiile civile apar atât în temeiul legii, cât și al actelor juridice încheiate între părți, precum și prevederile art. 45 Codul muncii referitoare la contractul individual de muncă.

În acest context, apelantul a susținut că angajamentul semnat de intimat reprezintă un act juridic obligatoriu, care urmează a fi executat cu bună-credință, iar nerespectarea obligației asumate atrage obligația de restituire a cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională.

Prin urmare, apelantul a concluzionat că argumentele instanței de fond privind scutirea intimatului de la restituirea cheltuielilor pentru instruire sunt neîntemeiate și contrare prevederilor legale aplicabile.

Totodată, apelantul a invocat practica judiciară în cauze similare, făcând referire la cauza civilă intentată de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Vasile Doroș privind încasarea cheltuielilor pentru dezvoltarea profesională, în care Curtea Supremă de Justiție a menținut soluțiile instanțelor inferioare prin care a fost admisă acțiunea reclamantului și dispusă recuperarea cheltuielilor respective.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni a fost pronunțat la 15 noiembrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 18 noiembrie 2024, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției, Teodora Busuioc a susținut cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Intimatul Vladimir Calmaţui şi reprezentantul acestuia, avocatul Andrei Starîi au pledat pentru respingerea apelului şi menţinerea hotărîrii instanţei de fond.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul este întemeiat şi care urmează a fi admis, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

În temeiul art. 385 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărârea primei instanţe, emiţând o nouă hotărâre.

În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă ,fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Recapitulând esența litigiului, Completul judiciar reține că, prin Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 556 ef din 30.11.2018, Calmații Vladimir a fost numit în funcția de subofițer de patrulare-debutant al Companiei Botanica din cadrul Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cu acordarea gradului special de „agent”.

În temeiul Dispoziției șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-551 din 30.11.2018, acesta a fost delegat la cursurile de formare profesională inițială organizate în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, pentru perioada 03.12.2018 – 31.05.2019.

La data de 30.11.2018, Calmații Vladimir a semnat angajamentul privind activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, prin care și-a asumat obligația de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pentru o perioadă de 4 ani după finalizarea cursurilor de instruire.

Ulterior, prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 527 ef din 27.09.2022, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a fost încetat raportul de serviciu și contractul individual de muncă al lui Calmații Vladimir, la cererea personală a acestuia.

După încetarea raporturilor de serviciu, Inspectoratul General al Poliției a somat pârâtul privind restituirea benevolă și imediată a cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională, în sumă de 25 309,55 lei, somațiile fiind expediate atât prin poșta terestră, cât și prin intermediul aplicațiilor de comunicare „Telegram” și „Viber”.

Întrucât pârâtul nu a restituit benevol suma solicitată, la data de 07.11.2023 Inspectoratul General al Poliției s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Calmații Vladimir, solicitând recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială.

Prima instanță, fiind învestită cu examinarea cauzei, a ajuns la concluzia netemeiniciei acțiunii înaintate de Inspectoratul General al Poliției, respingând-o ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma motivelor invocate în apel, în raport cu probele administrate în cauză și normele de drept material incidente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele de fapt esențiale pentru justa soluționare a litigiului, iar concluziile expuse în hotărâre nu corespund în totalitate probatoriului administrat și interpretării corecte a normelor legale aplicabile.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel reține că art. 26 alin. (3) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne stabilește în mod expres obligația funcționarilor publici cu statut special, delegați la cursuri de formare inițială sau programe de dezvoltare profesională, de a semna un angajament prin care își asumă obligația de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de pregătire profesională, în condițiile stabilite de minister.

Această obligație legală nu are caracter facultativ, ci reprezintă o condiție esențială a participării la programele de formare profesională finanțate din bugetul public, fiind menită să asigure recuperarea investiției publice în formarea personalului specializat. În acest sens, angajamentul semnat de pârât nu reprezintă un simplu act formal, ci un act juridic unilateral cu forță obligatorie, prin care acesta își asumă în mod expres atât obligația de a activa o anumită perioadă în cadrul sistemului, cât și consecința patrimonială a nerespectării acestei obligații.

Potrivit pct. 1 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201/2009, angajamentul scris constituie act juridic unilateral prin care funcționarul public își asumă obligația de a activa în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională. În coroborare cu pct. 3 din aceeași anexă, acest angajament devine obligatoriu în situația în care durata cumulată a formării depășește pragul legal stabilit, ceea ce în speță nu este contestat, cursurile având o durată mai mare de 150 de zile.

De asemenea, conform pct. 6 subpct. 3) din Anexa nr. 6, legiuitorul a instituit expres obligația de a activa în serviciul public pentru o perioadă de 4-5 ani în cazul formării de lungă durată, tocmai pentru a asigura proporționalitatea între investiția statului și beneficiul profesional dobândit de funcționar.

În acest context normativ, instanța de apel constată că instanța de fond a interpretat greșit efectele juridice ale angajamentului, tratându-l ca pe o obligație lipsită de efecte patrimoniale în caz de neexecutare, deși legea și actele normative subsecvente prevăd în mod expres obligația de restituire integrală a cheltuielilor suportate.

Totodată, potrivit pct. 8 subpct. 2) din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201/2009, funcționarul public este obligat să restituie integral autorității publice cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada instruirii, în situația în care nu a activat în serviciul public întreaga perioadă prevăzută în angajament. Din interpretarea sistematică a acestei norme rezultă, că obligația de restituire operează ca sancțiune civilă specifică neexecutării obligației asumate, având caracter reparator și nu facultativ.

În speță, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că pârâtul Vladimir Calmațui a semnat angajamentul, prin care și-a asumat obligația de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe o perioadă de 4 ani, ulterior finalizării cursurilor de instruire, și că raportul de serviciu a fost încetat la cererea acestuia înainte de expirarea termenului asumat.

Prin urmare, neîndeplinirea obligației de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pentru întreaga perioadă stabilită atrage, în mod direct, incidența obligației de

restituire a cheltuielilor suportate pentru formarea profesională, întrucât aceasta constituie consecința juridică expres prevăzută de lege și de angajamentul asumat.

Instanța de apel mai reține, că prima instanță a acordat o interpretare extensivă și nejustificată dispozițiilor privind scutirea de la restituire, fără a verifica întrunirea cumulativă a condițiilor legale strict prevăzute de lege, care sunt de strictă interpretare, neputând fi extinse prin analogie.

Or, în materia răspunderilor patrimoniale derivate din raporturi de serviciu, excepțiile de la obligația de restituire au caracter limitativ, iar aplicarea lor presupune îndeplinirea cumulativă a tuturor condițiilor prevăzute de lege, inclusiv natura instituției și tipul funcției ocupate ulterior încetării raportului de serviciu.

În consecință, aprecierea instanței de fond, în sensul exonerării pârâtului de obligația de restituire a cheltuielilor pentru dezvoltare profesională, nu este susținută de cadrul normativ incident și ignoră caracterul obligatoriu al angajamentului semnat, precum și consecințele juridice expres prevăzute de lege în caz de neexecutare.

În consecință, având în vedere cele expuse, precum și faptul că pârâtul Vladimir Calmații nu și-a executat obligația asumată prin angajament de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe întreaga perioadă stabilită de lege și de actele normative incidente, instanța de apel reține că sunt întrunite condițiile legale pentru atragerea răspunderii patrimoniale în sarcina acestuia.

Neîndeplinirea obligației asumate atrage, în mod direct, incidența prevederilor legale privind restituirea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială, acestea având caracter obligatoriu și imperativ, iar excepțiile de la această regulă nefiind aplicabile în speță, întrucât nu sunt întrunite cumulativ condițiile strict prevăzute de lege.

Prin urmare, instanța de apel constată că Inspectoratul General al Poliției este îndreptățit să solicite și să obțină încasarea de la pârâtul Vladimir Calmații a sumei de 25 309,55 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru dezvoltarea profesională inițială, sumă ce reprezintă prejudiciul material efectiv suportat de reclamant în legătură cu instruirea profesională a acestuia, conform angajamentului semnat și prevederilor legale aplicabile.

Conform articolului 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, reieșind din norma legală citată, Colegiul judiciar consideră necesar să dispună încasarea de la Vladimir Calmații în beneficiul bugetului de stat a taxei de stat în cuantum de 1062,34, având în vedere că Inspectoratul General al Poliției a fost scutit de plata taxei de stat prin efectul legii, potrivit art. 85 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În concluzie, din considerentele expuse supra și având în vedere că circumstanțele relevante ale pricinii au fost stabilite de către prima instanță, însă au fost apreciate eronat, iar normele de drept material au fost aplicate greșit, fără a fi necesară administrarea sau verificarea suplimentară a probelor, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că apelul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Ana Chiruța urmează a fi

admis, cu casarea hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 noiembrie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. c), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se admite cererea de apel declarată de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Ana Chiruța.

Se casează hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 15 noiembrie 2024, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de către Inspectoratul General al Poliției către Vladimir Calmații cu privire la recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială, și în cauză se pronunță o nouă hotărîre, prin care:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de către Inspectoratul General al Poliției către Vladimir Calmații cu privire la recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială.

Se încasează de la Vladimir Calmații, a.n.*****, IDNP *****în beneficiul Inspectoratului General al Poliției suma de 25309,55(douăzeci și cinci mii trei sute nouă,55) lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru dezvoltarea profesională inițială.

Se încasează de la Vladimir Calmații, a.n.*****, IDNP *****în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1062,34 (o mie șaizeci și doi, 34) lei.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Serghei Dimitriu